

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 26Sd/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6013200280
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6013200280.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici samosudkyňou Mgr. Ivanou Datlovou v právnej veci navrhovateľa T. J., nar. XX.M. XXXX, bytom S. - L., G. XXXX/XX, proti odporkyni Sociálnej poisťovni - ústrediu so sídlom v Bratislave Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 12. decembra 2012 v znení rozhodnutia totožného čísla z 20.mája 2015 o priznaní starobného dôchodku takto

rozhodol:

Rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 12. decembra 2012 v znení rozhodnutia totožného čísla z 20. mája 2015 potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozhodnutím z 12.decembra 2012 odporkyňa priznala navrhovateľovi s poukazom na zákonné ust. § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a ust. § 259 ods. 1, § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), ďalej len „Dohovor“ od 7.júna 2015 starobný dôchodok vo výške 3 670,- Sk mesačne a na základe jednotlivých, vo výroku rozhodnutia citovaných, valorizačných zvýšení ho k 1.januáru 2013 zvýšila na sumu 193,20 € mesačne.

V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok dovŕšením fyzického veku 55 rokov, tj. XX.R. XXXX, pretože bol zamestnaný najmenej 25 rokov, z toho 20 rokov v I. kategórii funkcií a nevznikol mu nárok na starobný dôchodok podľa V. časti zákona o sociálnom zabezpečení (§ 21 ods. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení). K uvedenému dňu získal 14 600 dní obdobia dôchodkového poistenia, tj. 40 rokov. Pretože po dovŕšení dôchodkového veku bol k XX.R. XXXX nepretržite zamestnaný a starobný dôchodok nepoberal, s poukazom na zákonné ust. § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vypočítala sumu jeho starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení aj podľa zákona o sociálnom poistení. Sumu starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení určila podľa § 66 ods. 1 a 2 ako súčin jeho priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty a zvýšila ho po zohľadnení obdobia dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok. V rozhodujúcom období kalendárnych rokov 1994 - 2002 navrhovateľ nezískal aspoň 10 kalendárnych rokov, za ktoré bolo možné určiť osobný mzdový bod, preto bolo rozhodujúce obdobie postupne rozšírené pred 1.január 1994, tj. 1992 - 2002. Zistené obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa i prehľad osobných mzdových bodov, ktoré v rozhodujúcom období získal, boli obsiahnuté v osobnom liste dôchodkového poistenia, ktorý bol prílohou napadnutého rozhodnutia. Hodnotu jeho priemerného osobného mzdového bodu zistila ako podiel úhrnu osobných mzdových bodov a rokov dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľ získal v rozhodujúcom období a po započítaní náhradných dôb a jeho zvýšení podľa § 63 ods. 3 písm. b) cit. zákona ho určila hodnotou

1,5107. Vychádzala z aktuálnej dôchodkovej hodnoty platnej k 7.júnu 2005, ktorá bola určená zákonom vo výške 195,31 € a sumu starobného dôchodku ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku určila vo výške 11 803,- Sk mesačne. Za obdobie dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľ získal po vzniku nároku na starobný dôchodok od 20.novembra 2003 do 6.júna 2005, tj. za 565 dní ho zvýšila o 9 %, tj. o 0,5 % za každých 30 dní dôchodkového poistenia, získaných po vzniku nároku na starobný dôchodok bez poberania tohto dôchodku alebo jeho časti a o súčin súčtu osobných mzdových bodov získaných po vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty na celkovú sumu 13 065,- Sk mesačne (§ 66/2). Označila ho za „teoretickú sumu starobného dôchodku“ tj. takú, na ktorú by mal navrhovateľ nárok v prípade, že by celé obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia (ďalej „teoretická suma starobného dôchodku“).

Podľa zákona o sociálnom zabezpečení určila sumu starobného dôchodku navrhovateľa ku dňu vzniku nároku naň ako 92 % jeho priemerného mesačného zárobku 4 067,- Sk zisteného z rokov 1999 - 1995, tj. vo výške 3 742,- Sk mesačne a za 565 dní zamestnania po vzniku nároku na starobný dôchodok ho zvýšila o 9 % jeho priemerného mesačného zárobku, tj. o 367,- Sk mesačne na 4 109,- Sk mesačne. Suma starobného dôchodku bola ďalej zvýšená podľa zákona č. 306/2002 o 5 110,- Sk mesačne na 9 219,- Sk mesačne, čo bola najvyššia možná suma starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení.

Pretože suma starobného dôchodku navrhovateľa, vypočítaná podľa zákona o sociálnom zabezpečení neprevýšila sumu jeho starobného dôchodku určenú podľa zákona o sociálnom poistení, vychádzala z vyššej sumy dôchodkovej dávky s tým, že do obdobia jeho dôchodkového poistenia bola započítaná aj doba hodnotená pre účely výsluhového príspevku, tj. doba výkonu základnej vojenskej služby od 2.augusta 1967 do 30.júla 1969 a doba jeho služobného pomeru od 1.decembra 1975 do 31.augusta 1999 v rozsahu 10 499 dní, tj. 28 rokov a 279 dní a hrubé zárobky, ktoré počas výkonu služby policajta dosiahol.

Poukázala na judikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zverejnené pod č. 55 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2011 a čl. 33 „Dohovoru“ a sumu starobného dôchodku navrhovateľa vo výške 13 065,- Sk mesačne znížila, pretože výsluhový príspevok, ktorý je považovaný za výsluhový dôchodok, plní funkciu starobného dôchodku v sume primeranej dobe trvania jeho služobného pomeru. Znížila ho tak, že ho vynásobila koeficientom 0,28089, ktorý predstavoval podiel obdobia jeho dôchodkového poistenia, ktoré získal vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia a celkového obdobia jeho dôchodkového poistenia aj so započítaním doby služby a takto ho určila vo výške 3 670,- Sk mesačne (teoretická suma starobného dôchodku).

Uviedla, že týmto rozhodnutím realizovala predchádzajúci rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 9So/159/2011 z 31.októbra 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 26Sd/47/2011 z 23.júna 2011.

Zmenovým rozhodnutím z 20.mája 2015 odporkyňa priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 7.júna 2005 vo výške 5 204,- Sk mesačne s poukazom na totožné zákonné ust. a podľa jednotlivých, vo výroku rozhodnutia citovaných, valorizačných úprav ho zvýšila k 1.januáru 2015 až na 283,20 € mesačne. K zmene sumy starobného dôchodku navrhovateľa v porovnaní s rozhodnutím z 12.decembra 2012 došlo v dôsledku správneho započítania doby jeho služobného pomeru. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplynulo, že odporkyňa vychádzala z rovnakej „teoretickej sumy starobného dôchodku“, ktorá bola vypočítaná jednak podľa zákona o sociálnom poistení a aj podľa zákona o sociálnom zabezpečení, tzn., že naďalej bola suma starobného dôchodku navrhovateľa podľa zákona o sociálnom poistení vyššia. Iným spôsobom však bola určená suma krátenia starobného dôchodku za obdobie jeho dôchodkového poistenia, ktoré bolo zohľadnené pre účely priznania výsluhovej dávky. Priznaná suma starobného dôchodku vo výške 5 204,- Sk mesačne k 7.júnu 2005 predstavovala rozdiel sumy jeho starobného dôchodku, ktorý zodpovedal celému obdobiu jeho dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) vo výške 13 063,86657 Sk (teoretická suma starobného dôchodku) a sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedala obdobiu jeho dôchodkového poistenia, ktorým bola doba služby zhodnotená na účely určenia sumy výsluhovej dávky, tj. 7 860,70722886 Sk mesačne. K takémuto výsledku dospela odporkyňa tak, že teoretickú sumu starobného dôchodku navrhovateľa vynásobila koeficientom 0,60171368, ktorý zodpovedal podielu jeho obdobia dôchodkového poistenia, ktorým bola doba služby zhodnotená pre účely určenia výsluhovej dávky v rozsahu 25 celých rokov

a celkového obdobia jeho dôchodkového poistenia, vrátane doby služby vo výške 41,5480 rokov. Aj súčasťou tohto rozhodnutia bol osobný list dôchodkového poistenia, v ktorom neboli vykonané žiadne zmeny ohľadom započítaného obdobia dôchodkového poistenia navrhovateľa, zisteného rozhodujúceho obdobia a zárobkov dosiahnutých v rozhodujúcom období.

Navrhovateľ sa voči rozhodnutiu odporkyne odvolal. Sumu starobného dôchodku určeného vo výške 13 065,- Sk mesačne podľa zákona o sociálnom poistení považoval za správnu, namietal však označenie tejto sumy starobného dôchodku za „teoretickú“, pretože takýto termín sa v platných právnych predpisov nevyskytuje. Rozhodnutiu odporkyne tiež vytýkal, že vo výroku mali byť citované aj zákonné ust. § 255 ods. 5 a 274 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení, pretože odporkyňa ich pri rozhodovaní aplikovala. Výrok rozhodnutia postráda aj poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 55 zverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR 5/2011, na ktoré sa odporkyňa v odôvodnení rozhodnutia odvolala v súvislosti so znížením sumy jeho starobného dôchodku. Poukázal na to, že ani „Dohovor“ ani rozhodnutie č. 55 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie sú súčasťou platných právnych predpisov. V tejto súvislosti poukázal na zákonné ust. § 209 ods. 1, 3 a 4 cit. zákona a rozhodnutie odporkyne považoval za vydané bez ich rešpektovania. Priznanie starobného dôchodku v jeho skrátenej výške s poukazom na „Dohovor“ a zverejnené rozhodnutie Najvyššieho súdu považoval za nezákonné a vyvolávajúce podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa aj preto, že rozhodnutie odporkyne bolo nepreskúmateľné a vo výroku rozhodnutia neboli uvedené všetky zákonné ustanovenia, na základe ktorých odporkyňa vo veci rozhodla. Namietal nesprávne uvedené obdobie jeho základnej vojenskej služby a služobného pomeru v Policajnom zbore v rozsahu 10 499 dní namiesto správnych 9 404 dní a nesprávne zistené obdobie jeho dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia v rozsahu 11,2356 rokov namiesto 15,7836 rokov podľa osobného listu dôchodkového poistenia z 23. augusta 2007.

Na pojednávaní pred krajským súdom zotrval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Zopakoval, že zákon nepozná pojem „teoretická suma“ starobného dôchodku, preto bolo rozhodnutie odporkyne vydané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Vzhľadom k tomu, že bol vo výroku rozhodnutia odporkyne nesprávne označený Dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), ktorý bol pri rozhodovaní aplikovaný, bolo rozhodnuté na základe neexistujúceho právneho podkladu. Nesprávnosť krátenia sumy jeho starobného dôchodku vyvodil z predchádzajúceho rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, v ktorom bol vyslovený názor, že pri priznaní výsluhového príspevku a starobného dôchodku nejde o rovnakú sociálnu udalosť. Možnosť krátenia starobného dôchodku bola podľa jeho názoru vylúčená aj ust. § 3 a § 66 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov aj prechodným ust. § 124 ods. 2 tohto zákona s tým, že výsluhový dôchodok mu v žiadnom prípade nemôže byť krátený, pretože ide o nárok, ktorý mu už raz bol priznaný a pokiaľ tak odporkyňa urobila, postupovala nezákonne. Poukázal tiež na to, že „Dohovor“ len rámcovo vymedzuje možnosť krátenia určitých dávok sociálneho zabezpečenia a konkrétne podmienky by mal ustanoviť zákon, čo sa doposiaľ nestalo. Podľa jeho názoru nebolo možné pri rozhodovaní aplikovať ani rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 55, na ktoré sa odporkyňa odvolala, pretože súd nemá zákonodarnú právomoc. Pokiaľ sa Najvyšší súd v predchádzajúcom konaní nevyjadril k právnemu názoru, vyjadrenému Krajským súdom v Banskej Bystrici vo vzťahu k nemožnosti krátenia sumy starobného dôchodku a jeho rozhodnutie potvrdil, je potrebné považovať rozsudok krajského súdu v celosti za právoplatný so záväznosťou právneho názoru vysloveného týmto súdom. Namietal, že v predchádzajúcom konaní Krajského súdu v Banskej Bystrici 26Sd/20/2013 malo byť rozhodnutie odporkyne z 12. decembra 2012 zrušené pre vadu v konaní, tj. podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. s vylúčením možnosti podať odvolanie, preto sa podaným odvolaním nemal Najvyšší súd v konaní 10So/11/2014 vôbec zaoberať a odvolanie odporkyne mal odmietnuť. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 10Sd/11/2014 z 11. februára 2015 považoval za účelové, svojvoľné a nezákonné, bez riadneho zdôvodnenia. Hoci je krajský súd ako súd nižšieho stupňa právnym názorom Najvyššieho súdu SR viazaný, nemôže uvedené krajský súd naplniť, pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyslovil žiadny právny názor, ktorý by vychádzal z platného právneho stavu. Poukázal len na judikované rozhodnutie pod č. 55/2011, ktoré podľa jeho názoru nie je všeobecne záväzná. Namietal aj oprávnenosť konania jednotlivých pracovníkov odporkyne v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o priznanie starobného dôchodku. Nebol spokojný ani so zmenovým rozhodnutím odporkyne z 20. mája 2015, ktoré považoval za neplatný právny úkon, pretože zmenové rozhodnutie by mohlo byť vydané len v prípade, že by mu bolo v celosti vyhovené, a nie len na základe zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Celkové započítané obdobie jeho dôchodkového poistenia v rozsahu 14

600 dní považoval za správne, za nesprávne považoval jeho rozloženie medzi obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom a v osobitnom systéme dôchodkového poistenia, čo bolo podstatné pre krátenie sumy jeho starobného dôchodku, ktoré v celosti namietal.

Odporkyňa navrhla napadnuté rozhodnutie v znení jeho zmeny potvrdiť ako zákonné a vecne správne. V písomným vyjadreniach zopakovala skutkové a právne dôvody, na základe ktorých rozhodla.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v znení jeho zmeny i konanie, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 250l ods. 1 O.s.p., vypočul účastníkov, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu, najmä s rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 8.októbra 1999 o priznaní výsluhového príspevku, s oznámením totožného orgánu z 19.februára 2007 o zohľadnení doby I. kategórie funkcií pre výsluhový príspevok navrhovateľa, so žiadosťou navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku, s rozhodnutiami odporkyne, s nadväzujúcimi rozhodnutiami krajského súdu, prípadne aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, s evidenčnými listami dôchodkového zabezpečenia, s písomnými podaniami oboch účastníkov, s osobnými listami dôchodkového poistenia, ktoré boli prílohou označených rozhodnutí a dospel k presvedčeniu, že napadnuté rozhodnutie v znení jeho zmeny bolo vydané v súlade so zákonom, preto ho podľa § 250q ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení suma starobného dôchodku poistenca, ktorý splnil podmienky nároku na tento dôchodok pred 1.januárom 2004, je po vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite zamestnaný k 31.decembru 2003 a nepoberal starobný dôchodok, invalidný dôchodok alebo ich časť, sa určii podľa tohto zákona. Nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31.decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodkov a zvýšenia dôchodkov prísluchajúcich podľa osobitného predpisu. Ustanovenia § 63 ods. 1 - 8 platia rovnako.

Podľa § 66 ods. 1 a 2 cit. zákona sa suma starobného dôchodku určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia, získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Určenie obdobia dôchodkového poistenia, osobného vymeriavacieho základu, osobného mzdového bodu, priemerného osobného mzdového bodu a aktuálnej dôchodkovej hodnoty vyplýva z ust. § 60-64 cit. zákona. Ak poistenec bol dôchodkovo poistený po splnení podmienok nároku na starobný dôchodok a nepoberal tento dôchodok alebo jeho časť, suma starobného dôchodku sa určí podľa ods. 1 a pripočíta sa k nej suma určená ako súčin súčtu osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Takto určená suma starobného dôchodku sa zvýši o 0,5 % za každých 30 dní dôchodkového poistenia získaných po vzniku nároku na starobný dôchodok bez poberania tohto dôchodku alebo jeho časti.

Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31.decembra 2023.

Podľa § 21 ods. 1 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení má občan nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v I. kategórii funkcií.

Podľa § 22 ods. 1., písm. a), ods. 2, 3, 5 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení základná výmera starobného dôchodku je 60 % priemerného mesačného zárobku, ku ktorej sa od 21.roka zamestnania pripočítajú za každý rok zamestnania v I. pracovnej kategórii 2 %, v III. pracovnej kategórii 1 % priemerného mesačného zárobku. Najprv sa započíta doba zamestnania III. pracovnej kategórie, naposledy I. pracovnej kategórie. Hodnotí sa len doba zamestnania po dosiahnutí veku 18 rokov a do vzniku nároku na starobný dôchodok.

Preskúmaním veci krajský súd zistil, že navrhovateľ o priznanie starobného dôchodku požiadal 20.júna 2006 a žiadal ho priznať od 7.júna 2005. V civilnom zamestnaní pracoval od 1.júla 1966 do 30.novembra 1975, od 1.apríla 2001 do 6.júna 2005 a v období od 1.septembra 1999 do 31.decembra 2000 bol nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Od 1.decembra 1975 do 31.augusta 1999 bol príslušníkom Policajného zboru. Od 2.augusta 1967 do 30.júla 1969 vykonával základnú vojenskú službu. Podľa § 210 a § 211 ods. 1, písm. d) zákona č. 73/1988 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru... bol navrhovateľovi priznaný od 1.septembra 1999 výsluhový príspevok, pre účely

priznania ktorého a pre určenie jeho výšky bola zhodnotená doba od 2. augusta 1967 do 30. júla 1969 a od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999, tj. 25 skončených rokov. Vykonával službu v I. kategórii funkcií, čo pre účely priznania výsluhového príspevku nebolo podstatné. Od 1. júla 2002 bol výsluhový príspevok navrhovateľa podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov prekvalifikovaný na výsluhový dôchodok. Ku dňu priznania starobného dôchodku, k 7. júnu 2005 ho poberal vo výške 11 369,- Sk.

Vo veci podanej žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku bolo rozhodované opakovane odporkyňou, krajským i Najvyšším súdom. Doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku, ktoré by nadobudlo právoplatnosť.

V rámci aktuálneho preskúmvacieho konania krajského súdu sa tento zaoberal najskôr preskúmaním rozhodnutia odporkyne z 12. decembra 2012, ktorým odporkyňa navrhovateľovi priznala od 7. júna 2005 starobný dôchodok vo výške 3 670,- Sk mesačne s odôvodnením, ktoré bolo v úvode tohto rozhodnutia konkretizované. Označené rozhodnutie krajský súd zrušil svojim rozhodnutím z 24. októbra 2013 pod č. 26Sd/20/2013 - 30, pretože nepovažoval za súladné so zákonom krátenie sumy starobného dôchodku navrhovateľa podľa čl. 33 ods. 2 „Dohovoru“. Vychádzal z názoru, že nárok na priznanie výsluhového príspevku a nárok na priznanie starobného dôchodku nie sú nároky podmienené tou istou sociálnou udalosťou. Spôsobom krátenia sa preto nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 11. februára 2015 č. 10Sd/11/2014 rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zaviazal ho rešpektovať jeho judikované rozhodnutie, zverejnené v Zb. stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 5/2011 pod č. 55 ako aj čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), ktorý bol vyhlásený v Zb. zákonov ČSSR pod č. 416/1991 Zb. a má charakter medzinárodnej zmluvy, majúcej prednosť pred zákonom. Uložil mu povinnosť vysporiadať sa aj s námietkami navrhovateľa o nesprávne uvádzanej dobe jeho základnej vojenskej služby a služobného pomeru v Policajnom zbore Slovenskej republiky a dobe jeho zamestnania získanej zo všeobecného systému. Po doručení označeného zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odporkyni, vydala táto zmenové rozhodnutie z 20. mája 2015, ktorým zmenila rozhodnutie z 12. decembra 2012 a obidve súčasne boli predmetom preskúmania krajským súdom v tomto konaní.

Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu s poukazom na cit. právnu úpravu dospel krajský súd k presvedčeniu, že rozhodnutie odporkyne v znení jeho zmeny bolo správne, pokiaľ navrhovateľovi priznala starobný dôchodok odo dňa jeho žiadosti, vychádzajúc zo skutkového a právneho záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok dovŕšením 55 rokov jeho veku, pretože ako policajt v služobnom pomere od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999 vykonával prácu v I. kategórii funkcií. Správne v týchto súvislostiach zohľadnila aj jeho základnú vojenskú službu trvajúcu od 2. augusta 1967 do 30. júla 1969. Vzhľadom k tomu, že po vzniku nároku navrhovateľa na starobný dôchodok, tj. po 20. novembri 2003 navrhovateľ pracoval bez poberania starobného dôchodku, postupovala pri určení jeho sumy správne podľa § 261 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení a správne sumu starobného dôchodku určila jednak podľa zákona o sociálnom poistení aj podľa zákona o sociálnom zabezpečení rešpektujúc ust. § 274 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení. Správne konštatovala, že navrhovateľovi patrí takto určený starobný dôchodok, ktorého suma je vyššia a ku konečnej výške ktorého dospela po jeho krátení o sumu starobného dôchodku, ktorá zodpovedala obdobiu jeho dôchodkového poistenia, ktoré bolo zohľadnené v priznaní výsluhovej dávky.

Podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov ČSSR pod č. 416/1991 Zb. a má charakter medzinárodnej zmluvy, majúcej prednosť pred zákonom (čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky), ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto „Dohovore“ a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto „Dohovoru“ krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Podľa článku 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa.

Výkladom zákonných ustanovení, týkajúcich sa (ne)započítania doby profesionálnej služby u príslušníkov ozbrojených zborov pre účely zistenia obdobia dôchodkového poistenia pre možnosť

vzniku nároku na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení a pre určenie jeho výšky sa zaoberal v spojení s článkom 33 ods. 2 „Dohovoru“ a v súlade s Ústavou Slovenskej republiky opakovane Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti. Výsledkom bolo zverejnenie jeho rozhodnutia pod č. 55 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 5/2011, v ktorom bola riešená rovnaká právna problematika ako v prejednávanej veci. Z označeného judikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplynulo, že „ak je príspevok za službu, priznaný ako dávka sociálneho zabezpečenia, považovaný za výsluhový dôchodok, môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení) plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) len vtedy, ak jeho výška zodpovedá výške starobného dôchodku, primeranej dobe trvania služobného pomeru a tiež, že „pri určení výšky starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, hodnotené na účely príspevku za službu. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť najviac o sumu príspevku za službu, považovaného za výsluhový dôchodok“. Z uvedeného vyplýva jednoznačný právny záver, že na účely stanovenia výšky starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, hodnotené pre účely priznania výsluhovej dávky, (ktorá plní funkciu zabezpečenia v starobe) a až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno jeho sumu krátiť najviac o sumu výsluhovej dávky, ktorá je považovaná za výsluhový dôchodok (tj. aj výsluhový príspevok navrhovateľa). Právo na primerané hmotné zabezpečenie totiž neznamená len to, že pre účely priznania starobného dôchodku musí byť každému poistencovi zohľadnené celé získané obdobie jeho dôchodkového poistenia ale aj to, že za totožné obdobie dôchodkového poistenia nemôže dostávať 2 dávky rovnakého druhu, (tj. pokrývajúce rovnakú sociálnu udalosť - dovŕšenie dôchodkového veku), pretože ktorýkoľvek z týchto prístupov by bol v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, článkom 39 ods. 1 i článkom 12, podľa ktorého sú ľudia slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach.

Prvostupňový správny súd, tj. rozhodujúci krajský súd je pri súdnom prieskume napadnutých rozhodnutí správnych orgánov zaťažený povinnosťou zohľadniť právne názory vyslovené Najvyšším súdom Slovenskej republiky v jeho predchádzajúcej rozhodovacej činnosti, pretože tieto sú podľa článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky analogicky s § 250j ods. 6 O.s.p. záväzné nielen pre adresáta v konkrétnej rozhodovanej veci, v ktorej bol daný právny názor vyslovený, ale aj pre správny orgán a pre konajúci preskúmovací súd a to aj pri riešení iných prípadov s totožnou právnou problematikou. Pokiaľ by tak nepostupoval, vyvolal by svojím postupom vadu, ktorá by mala podstatný vplyv na zákonnosť jeho rozhodnutia, pretože by bola porušená zásada legitímneho očakávania účastníkov vo vzťahu k judikovanému právnemu názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ohľadom rovnakej právnej otázky.

Výsluhový príspevok, ktorý bol navrhovateľovi priznaný sa od 1.júla 2002 považuje za výsluhový dôchodok v takej výške, v akej patril ku dňu jeho účinnosti, čo bolo preukázané rozhodnutiami Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o priznaní a prekvalifikovaní výsluhového príspevku. Z uvedeného krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v znení jeho zmeny vyvodil, že starobný dôchodok navrhovateľovi bol správne priznaný od 7.júna 2005, od ktorého o priznanie starobného dôchodku požiadal s tým, že správne bol určený dátum vzniku nároku naň so zohľadnením výkonu práce v I. kategórii funkcií. Správne odporkyňa do obdobia dôchodkového poistenia navrhovateľa pre účely rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia zohľadnila obdobie ZVS a výkonu jeho služby v Policajnom zbore i zárobky, ktoré počas výkonu služby dosiahol, pokiaľ spadali do rozhodujúceho obdobia. Správne sumu starobného dôchodku vypočítala podľa zákona o sociálnom zabezpečení aj podľa zákona o sociálnom poistení tak, ako to vyplývalo zo zákonného ust. § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Sumu starobného dôchodku podľa obidvoch právnych noriem určila v súlade so správne aplikovanými zákonnými ust., pri správne a úplne zistenom období jeho dôchodkového poistenia, ktoré bolo preukázané prvotnými podkladmi, tj. evidenčnými listami dôchodkového zabezpečenia, v ktorých zamestnávateľa navrhovateľa potvrdili konkrétne obdobie výkonu jeho pracovnej činnosti, so získanými náhradnými dobami a potvrdené bolo aj obdobie jeho evidovanej nezamestnanosti. Tieto údaje odporkyňa správne a v celosti preniesla do osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý bol prílohou obidvoch označených rozhodnutí. V nich boli správne uvedené aj zárobky, ktoré navrhovateľ dosiahol v rozhodujúcom období a ktoré boli zistené z evidenčných listov jeho dôchodkového zabezpečenia. Pretože výsluhový príspevok, ktorý bol navrhovateľovi po skončení jeho služby v Policajnom zbore priznaný sa podľa platnej právnej úpravy považuje za výsluhový dôchodok, tzn., že po dosiahnutí jeho dôchodkového veku plní

čiasťočne funkciu starobného dôchodku vo vzťahu k obdobiu dôchodkového poistenia, ktoré získal výkonom služby v Policajnom zbore, správne pristúpila odporkyňa ku kráteniu starobného dôchodku navrhovateľa, vypočítaného podľa zákona o sociálnom poistení, ktorý bol vyšší, než ten, ktorý bol určený postupom podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Krátenie starobného dôchodku navrhovateľa bolo vykonané správne až zmenovým rozhodnutím odporkyne z 20.mája 2015 tak, že zo sumy starobného dôchodku určenej podľa zákona o sociálnom poistení odpočítala sumu starobného dôchodku, ktorá by zodpovedala obdobiu jeho dôchodkového poistenia, ktoré získal výkonom služby v Policajnom zbore tak, ako to bolo v rozhodnutí odporkyne z 20.mája 2015 uvedené a na čo v podrobnostiach krajský súd poukazuje, pretože výpočet i krátenie starobného dôchodku navrhovateľa bolo v tomto rozhodnutí vykonané správne.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie v znení jeho zmeny ako súladné so zákonom potvrdil.

Námietky navrhovateľa obsiahnuté v jeho odvolaní nepovažoval za dôvodné. Krajský súd vo veci rozhodol v súlade s vysloveným právne záväzným názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Odporkyňa mohla vydaním nového rozhodnutia z 20.mája 2015 zmeniť svoje skôr vydané rozhodnutie z 12.decembra 2012, čo vyplýva z ust. § 184 ods. 3 zákona o sociálnom poistení v spojení s ust. § 112 ods. 3 cit. zákona, pretože po zistení, že bola dávka priznaná v nesprávnej sume je oprávnená ex off, tj. z úradnej povinnosti uvedený nedostatok odstrániť. Postup krajského súdu v doterajšom konaní a jeho rozhodnutie z 24.októbra 2013 (26Sd/20/2013-30) bol predmetom preskúmania Najvyšším súdom SR, ktorý právoplatne rozhodol uznesením z 11.februára 2015 (10Sd/11/2014), preto sa krajský súd námietkami navrhovateľa v tomto smere ako právne bezvýznamnými nezaoberal. Nedôvodná bola aj jeho námietka, že mu výsluhový dôchodok (príspevok) nemôže byť krátený, pretože k tomu označenými rozhodnutiami odporkyne ani nedošlo. Na pojednávaní pred krajským súdom odporkyňu zastupovali poverení zamestnanci na základe poverení, založených na konajúcom súde v Spr. 960/2014 a Spr 1080/2012. Pojem „teoretická suma dôchodku“ nie je obsiahnutý v zákone č. 100/1988 Zb. ani v zákone č. 461/2003 Z.z., je však zaužívaným pojmom v rozhodovacej činnosti súdov pre účely ozrejmenia postupu pri určovaní výšky dôchodkovej dávky v prípade potreby jej krátenia. Neuvedenie zákonného ust. § 274 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení vo výroku rozhodnutia nespôsobilo nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, pretože ust. § 274 ods. 1 a 2 je len východiskom pre správne aplikované ust. § 21 zákona o sociálnom zabezpečení, ktoré bolo vo výroku uvedené. Ustanovenie § 255 ods. 5 nebolo pri rozhodovaní aplikované, pretože navrhovateľovi nebol priznaný výsluhový dôchodok, preto nebol dôvod na jeho uvedenie vo výroku rozhodnutia. Vo výroku rozhodnutia sa uvádzajú rozhodujúce zákonné ustanovenia, podľa ktorých bolo vo veci rozhodnuté. Judikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je zákonným ustanovením, preto sa vo výroku rozhodnutia neuvádza. Je v ňom však vyslovený záväzný právny názor vo vzťahu k výkladu zákonných ustanovení. Obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa bolo zistené správne v rozsahu 14 600 dní, tj. 40 rokov do vzniku nároku na starobný dôchodok a 565 dní po vzniku nároku na starobný dôchodok, spolu 15 165 dní, tj. 41,5480 rokov. Základná vojenská služba a služobný pomer policajta trvali do vzniku nároku na starobný dôchodok 9 404 dní, tj. 25 rokov a 279 dní, čo bolo správne zohľadnené pri výpočte krátenej sumy starobného dôchodku. Započítavajú sa len celé roky (koeficient podľa zákona o sociálnom poistení - 25:4,15480, podľa zákona o sociálnom zabezpečení - 25:37,4795- len do vzniku nároku na starobný dôchodok - § 22 ods. 3 cit. zákona - suma zníženia teoretickej sumy starobného dôchodku je nižšia). Poukaz na osobný list dôchodkového poistenia z 23.augusta 2007 nemá právny význam, keďže obdobie dôchodkového poistenia i jeho započítanie pre účely krátenia sumy starobného dôchodku bolo v preskúmanom rozhodnutí v znení jeho zmeny zistené správne.

Náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznal, pretože v konaní pred súdom nebol úspešný, rozhodujúc podľa § 250k ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 250l ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne, v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom krajského súdu na Najvyšší súd SR. V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O. s. p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.